

Church Voice

MATEER MEMORIAL CHURCH (CSI)

Vol.10 No.1 NEWSLETTER January 2012

Happy New Year

2012

Jesus said : "Whoever finds his life will lose it,
and whoever loses his life will find it" (Matthew 10:39)

Congratulations!

Alan Dany Wilfred, (son of Dr. Preeta Rajan and Er. Dany Wilfred) has secured the 3rd place (2nd Runner-Up) in Higher-A category in the 17th International Abacus & Mental Arithmetic Competition held in Kuala Lumpur, Malaysia. He is a Grade-IV student at Delhi Private School, Dubai.

ഗോസ്പൽബാൻഡ് നടത്തിയ ബൈബിൾ ക്രിസ് മത്സരത്തിൽ സി ഗ്രേഡിൽ 1-ാം സമ്മാനം നേടിയ റിട്ടേർഡ് സബ്ജ് രജിസ്ട്രാർ ഇ.എച്ച്. ഹെലൻസാറമ്മ S.C.F ന്റെ ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറിയും വിമൻസ് ഫെല്ലോഷിപ്പിന്റെ സജീവ പ്രവർത്തകയുമാണ്.

Our church Member, **Mr. Immanuel Henry** has handwritten the whole Tamil Bible in the original size and form and the same was consecrated on 18.09.2011, at the Bicentenary Celebration of the Bible Society of India held at Kottayam.

Now, he has notched up a national honour by finding his way to the prestigious Limca Book of Records for the year 2012. Currently he has started copying the Malayalam Bible as well. While we Congratulate him for his efforts, let us pray his efforts smooth the age old good relations between Tamil Nadu and Kerala.

We wish all Church members and readers a happy, peaceful and prosperous New Year!

Church Committee

CHURCH VOICE

JANUARY 2012

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

Rev. C.R. Vincent

Editor

Christenson E. Sarasam

Rev. Dr. L.E. Sahanam

Rev. K. Isaac Paul Singh

Dr. Samson Nessiah

T. Jayakumar Alfred

Address:

The Editor

Church Voice

M.M. Church

L.M.S. Compound

Trivandrum - 695 033

Ph: 2311347

Articles / Feedback

may be sent to :

churchvoice@gmail.com

before 15th of every month

Church Voice can be read
online at our website

www.mateermemorialchurch.com

Editorial.....

TRUST AND OBEY

"I will take you by the hand,
Lead you to the better land,
For I love you, precious soul:
I'll restore you to perfect role".

We stand on the threshold of a New Year with umpteen number of challenges. For the insurmountable problems that we face in the family and church, **our solutions are mostly inadequate and inappropriate. God's solution to the problems of the world was a baby in a manger: Jesus Christ.** God chose Virgin Mary to be the mother of Jesus, young: poor female - all characteristics that to people of her day would make her seem unusable by God for any major task.

Don't expect instant or automatic success. Being the mother of the Messiah lead her to much pain: her peers reducing her, Joseph came close to leaving her, her son rejected and murdered. **But through her son, came the world's only hope: Jesus Christ, the Saviour of all Mankind.** Our children are also creative leaders of tomorrow. Friends, let us invest in our children. This is a high calling from God for us.

You may feel that your ability, experience or education makes you an unlikely candidate to serve God by raising your children in the knowledge and love of God. **Do not limit God's choice of you to be parent of your children.** He will empower you if you trust and obey Him.

Christenson E. Sarasam
Editor

The Presbyterian Speaks....

Theme of the Year :

('Pastoral Ministry in the Urban Context')

"Empowering the congregation for God's Mission."

I gladly greet you all in the wonderful and promising name of our Lord Immanuel . While we are in the threshold of a new year 2012 the Almighty one's voice echoes among us saying. "My Grace is sufficient for thee". "For our strength is made perfect in weakness." Let His faithfulness endure forever.

Golden verse of the month.

"He that dasheth in pieces is come up before thy face: keep the munition, watch the way, make thy loins strong, fortify thy power mightily" (Nahum 2:1).

"സഹോദരൻ നിനക്കെതിരെ കയറിവരുന്നു; കോട്ട കാത്തുകൊൾക, വഴി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക: അര മുറുക്കുക; നിന്നെത്തന്നെ നല്ലവണ്ണം ശക്തീകരിക്ക" (നഹും 2:1)

The prophet Nahum, gives God's assurance to the people of God, who were facing many problems and inhuman and wicked atrocities due to Nineveh . He also warns them to be vigilant and asks them to safeguard themselves in order to get rid of the difficult situations.

Nahum was a native of Elkosh in Galilee. The actual location, however, is uncertain. If it is Galilee, then Nahum and Jonah, the only two prophets to deal with the Nineveh arose from the same locale. Nahum's prophetic ministry can be dated from 660/655 BC.

As far as the people of God is concerned the prophecy of Nahum brought great comfort and consolation since it predicts the end of God's patience with Nineveh a ruthless, wicked and cruel city and the capital of Assyrian Empire. History records the utter destruction of Nineveh as it occurred in 612 BC. Therefore the name Nahum meaning 'comfort' and 'consolation' suits well for the prophet.

If we analyse Nahum's prophecy from another perspective, we could substitute Nineveh with the present world evil aspects. Evil aspects led by the devil, trapping and diverting God's people - drawing them to all sorts of deadly shadows through the darkest valleys. Human kind is at a dangerous crossroad. In the face of tension and conflict, Lord Jesus says: "In the world you shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world."

God's character, as Holy, Jealous, long suffering and yet as one who cannot forever tolerate sin and must punish wickedness, is one of the leading themes of the book. God can't compromise with devil. God redeems humanity and brings great comfort and consolation as prophet Nahum said in those days.

And this is the New year wish which God gives us. God provides us with a hope, an active hope, which makes sense, according to the Psalmist- there is a God of deliverance and there is redemption, liberation, justice and salvation. Hence friend, in this New year let's start our work in name of God, Do our work with help of God and finish our work with thanks to God because He decides, gives and makes everything possible.

*** Missionary Activities of the church:-**

As a congregation we have been engaged in various activities of mission works in different fields.

(I) City mission (II) Salem Mission (III) Rajasthan Mission

Besides these we could also help other ecumenical missionary agencies apart from our church and Diocese. Even though we all see these activities as important, we are lacking the real sense of mission without participating whole heartedly.

We celebrate this year as the silver jubilee year of our city mission. The M.M. Church congregation has put forth their missionary zeal upon this noble venture which helped the organisation of mission fields in and around the city. The committee has launched 25 different programmes throughout this year to celebrate and thank God in this occasion and to make this a memorable event. January is set apart as a Prayer Month for the sake of mission. Utilise this opportunity to thank God for the same and pray for the centres of mission in the city of Trivandrum.

The prayer topics are:-

- * Pray for the Trivandrum Medical College mission centre and its growth.
- * Remember the Kothalam field and its requirement to get a suitable place for the construction of church.
- * Uphold Kuravankonam church building works for its progress as a centenary celebration Memorial church of MM church.
- * Remember the process of handing over of the churches at Plamoodu and Kanajirampara to the Diocese.

* Under the SCF we are trying to purchase a piece of land in Rajasthan and construct a church building as the head station of Rajasthan Mission.

* Let us also pray for the Salem mission and its growth, for getting more voluntary support and participation from the local people over there.

*** 2012 Sunday School and other fellowships:-**

As January 1st being the first Sunday of the year our SS and other fellowships will start their programmes from the very first day of the year. Kindly encourage our youngsters to participate in CEYF and children to join the SS. Ladies must join the Women's Fellowship. Senior parents of our church are requested to attend the Senior Citizen's Fellowship meetings.

We are also planning to start a new prayer fellowship to give encouragement and prayer support to the missionary work according to our theme of the year - Empowerment for God's mission.

Week of Prayer for God's Blessing in the New year:-

First week of January (1-7) is arranged as prayer week for the blessing of new year. The prayer meetings are scheduled for every evening. Do come and participate and expect great things from God. We will also have another ecumenical prayer week - organised by YMCA as in previous years.

***Republic Day Celebrations' 2012**

India celebrates 62nd Republic day on January 26, 2012; after gaining independence from British rule and adopting a republic constitution. Let's thank God Almighty for the constitution which gave India's citizens the power to govern themselves by choosing their own government. Let us remember those great patriots who strived for this great achievement.

Along with pastors, family members and church committee members, I would like to wish you a pleasant and prosperous New Year. May God enable us to continue as effective channels for the extension of His kingdom.

With best regards and prayers,

*Yours in Christ,
Vincent Achan*

From Secretary's pen.....

Dear Friends,

While thanking God for enabling us to see 2012, I wish you all a happy, healthy, peaceful and prosperous New Year!

Following the New Year service, the busy M.M. Church compound has regressed from the hectic activities in December, back to routine regular functioning.

X'mas celebrations of 2011 marked its start with carol rounds by five groups under the convenership of Mr. T. Jayakumar Alfred and joint convenership of Er. Joshi Das Y.S. and Adv. Sarjine Thomas. They, with the help of the group/music leaders (M/s C. Vijayakumar, Sen Edwin, Suresh Devaraj, Peter Chellayyan, Jose H. Jones, Jeevan Satyan, Benson. J, Amarnath I. Paul, Naveen Sam, Premchand and Sadrach Suseel, Mrs. Ponmoni Mohana and Dr. Thilaga Samson) and hundred dedicated carollers achieved near hundred percentage coverage. The 105th Church Day celebration started with the combined communion service at 8.30am. Our Bishop was the chief guest. Our members with commendable achievements were felicitated under the convenership of Dr. S.G. Churchin Ben and Dr. Sindhuja Suresh. About 2000 persons shared the joy of the love-feast arranged under the leadership of Rev. K. Isaac Paul Singh, M/s Y. Christudas and K. Hudson. The annual fancy sale was conducted under the dynamic convenership of Mr. Suresh Devaraj. Mr. Martin Daniel, Mrs. Molly Stanley and Mr. T. Jayakumar Alfred were the joint-conveners. Mr. Sanilkumar inaugurated the sale by making a generous first – bid for Rs. 1,11,111/-. Extremely thankful to all those who actively supported the conduct of the sale leading to doubling the income from fancy sale ie Rs. 8,32,803. The different sub-organisations and family stalls have made the following contributions:-

Sunday School	- 11,040	Family Stalls:-	
C.E.Y.F	- 8,710	Harvesters	- 60,000
J.C.F	- 6,000	Joshua & Friends	- 10,000
B.C.L Union	- 21,915	Rev. Ezra Harris Family	- 3,415
Women's Fellowship	- 28,310	Jayakumari, Rajaneesh	- 3,000
S.C.F	- 31,760	Nisha Sanalkumar	- 2,825
Church Choir	- 55,000	Priya Manoj	- 1,200

It is gratifying that Dr. Manjusha Arun and Neethu Robins sponsored 'lunch-coupons' and 'cash-coupons' to the inmates of Balikamandiram and extended home. Rev. K. Isaac Paul Singh deserves special thanks for his dynamic 'Bidding'.

The C.E.Y.F organised a grand X'mas carol-service on 11.12.2011, inviting many famous choirs of the locality. The church choir presented its carols on 18.12.2011. The campus was illuminated under the convenership of Er. Sam Moses. X'mas food kit and cloths were arranged by Mrs. Charlet Bai and Grisilda Wills. The combined X'mas celebrations conducted on the Daya-Cross-Platform on 23.12.2011 under the convenership of M/s. C.E.Sarasam, Premchand Johnson and Saguna Raj was very colourful and melodious. The interior of the church was decorated by the C.E.Y.F. Manger and X'mas tree competitions were organised by Mr. Jyothi Satyaness. Gnanabharanam Memorial Sports competition was held in the forenoon of the 24th. The X'mas eve service ended with "Silent Night! Holy Night!" being sung in candle-light. On the X'mas morning, Tamil, Malayalam and English services started at 6.30am, 8.00am and 10.00am respectively. In the afternoon we had the X'mas tree and B.C.L. Union Anniversary celebrations. Year-end prayer, as usual, was organised by our Gospel Band. On the last day of the year, the "Watch – Night Communion Service started at 10.30p.m and we entered the early minutes of the "New-Year" prayerfully. The first of January 2012 being a Sunday, regular Sunday services were conducted on the New-Year Day. May God lead us, protect us and guide us throughout the year 2012!

Mr. Daniel Jones donated Rs. 20,000 for starting the "**Nesamony and Mary Nesamony Memorial Endowment Fund**" for poor feeding/ clothing using 50% of the interest accrued. Mr. Solomon Jacob donated Rs. 25,000/- to start the "**S.L. Jacob and Hepsibah Jacob Memorial Endowment Fund**" for poor marriage aid.

A Government proposal to acquire a strip of land from the southern side of our church campus remained dormant following a strong letter of protest from our church committee two years back. However, recently the subject has been reopened. At their invitation, we have personally presented our arguments against the same in a high power committee of the water authority convened under the chairmanship of the District Collector. Kindly remember this issue in your daily prayers so that we don't lose any more land from our church compound.

The benefit of invalid pension was extended to Mrs. Lilly Varghese of Manchadivila. Rs. 20,000 was sanctioned as grant for X'mas celebration at Selam Mission Field.

Baby of Rajaji Nagar received a medical – aid of Rs. 500/- and a loan of Rs. 7,000 was sanctioned to Smt. Chellamma.

Marriage – Aid:-

Asha, Thoongampara	-	Rs. 5,000
Sheena, Venganoor	-	Rs. 3,000

Educational Aid :-

Savitha, Extended Home	-	Rs. 2,000
------------------------	---	-----------

Deepa Das, Extended Home	-	Rs. 2,000
Anisha, Extended Home	-	Rs. 2,000
Udayarani, Extended Home	-	Rs. 5,000
Siji, Anacode	-	Rs. 2,000

Financial Aid:-

Sarala, Valiyathura	-	Rs. 10,000
Pushpavally, Veeranakavu	-	Rs. 3,000

It is gratifying to report that Mr. Immanuel Henry has got a place in 'Limca Book' for completing handwritten Tamil Bible.

Let us pray God to console the bereaved surviving members of the families of M/s G.R Babu, Sunder Raj Paul and Smt. Usha Calyst.

Dr. Samson Nessiah
Church Secretary

M.M. Church Senior Citizens' Fellowship

“ഒരു പടി മുന്നോട്ട്”

നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെയും കൂട്ടായ പരിശ്രമത്തിന്റെയും ഫലമായി സ്പോൺസർ ചെയ്യപ്പെട്ട ബൻസിലാൽ മീന എന്ന മിഷണറി രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനത്ത് ജംബൂർ ജില്ലയിൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷമായി കുടുംബസമേതം സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നു.

അതിശയകരമായ അത്ഭുത പ്രവർത്തികളും, രോഗശാന്തിയും ആ പ്രദേശത്തെ സാധുജനങ്ങൾക്ക് ദൈവം നൽകുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി 63-ൽ അധികം ആദിവാസി കുടുംബങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തെ അറിയാൻ ഇടയായി. അവർ സ്നാനം ഏറ് സദയായി ഒന്നിച്ചു ചേരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എന്നാൽ അവരുടെ പ്രയോജനത്തിനായി ആ പ്രദേശത്ത് ദൈവാലയമോ, മറ്റു ആരാധനാ സൗകര്യങ്ങളോ ഒന്നും തന്നെയില്ല. അവിടത്തെ മിഷണറിയുടെയും, രാജസ്ഥാൻ മിഷൻ ഫീൽഡിലെ വിശ്വാസികളുടെയും, സി.എസ്.ഐ. ബോർഡ് ഫോർ മിഷന്റെയും ആവശ്യപ്രകാരം നമ്മുടെ സഭയിലെ മുതിർന്നവരുടെ സഹായത്താൽ അത്യാവശ്യം സ്ഥലം വാങ്ങി ഒരു ദൈവാലയം “M.M. Church Senior Citizens' Fellowship” ന്റെ പേരിൽ പണിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിന് നമ്മുടെ സഭാ കമ്മിറ്റി അംഗീകാരം തന്നിരിക്കുന്നു.

ആയത് യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നതിന്:-

പ്രാർത്ഥിക്കുക, സഹകരിക്കുക, പങ്കാളികളാകുക.

വൈ. ക്രിസ്തുദാസ്, ജനറൽ സെക്രട്ടറി

CITY MISSION: IS IT TIME TO REDIFINE THE VISION OF OUR MISSION?

Rev. Dr. L.E. Sahanam

Our city mission is completing 25 years of mission (ministry) since its formal inception. Even though our Church has involved in mission earlier, in an organized form it started working only from 1987. Therefore, 2012 should be the jubilee year. As we celebrate the jubilee it may be good to review the work done thus far and move forward with a clear vision.

There wasn't enough time to make a historical survey of the activities of the last 25 years. (I think there is enough scope for a BD thesis on this topic).

We have started several worship centres in and around the city; either under the label of city mission or with the efforts of individuals or group of individuals and subsequently, they have become independent self supportive and effective Churches. **We should also be proud of the six centres (Rajaji Nagar (Auburn), Kuravankonam, Kanjirampara, Plamoodu, Kothalam, and Prasanth Nagar) including the two we formally and symbolically handed over to the Diocese on the Church day in 2011 and they continue to get the support and patronage from our Church.**

We are in the third millennium since Jesus gave his great commandment to 'go and make

disciples of all nations baptising them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit.... Matt. 28:19. Over these centuries the disciples and the committed followers of Jesus had been seriously involved in God's mission to the world even though, at times, there were serious pitfalls.

*The modern missionary movement is over two centuries old, and it has made tremendous achievements in Asia and Africa. Looking back over those years, it is clear that God mobilized His people to make great strides in taking the gospel to many parts of the world. **Our Church too, since its beginning in the 1830s had been involved in mission and now after about seventeen decades her activities extend beyond the city to other parts of our country with special focus at Kalrayan Hills near Salem.***

Over these centuries, the theology and focus of mission too has taken several shifts and change of methods all over the world. Even in India with many missions working simultaneously at different parts emphasised various needs of mission as the social, economical and political conditions necessitated. The strategy adopted by the LMS Missionaries in south Travencore was different from

that of the same mission and other missions in the cities like Bangalore, Madras and various parts in North India. Since LMS was the only mission that was working in South Travencore in the earlier period of mission we are not familiar with the activities of other missions.

In Travencore, the entire area was like an extended village. The socio political and economical condition was more or less the same in whole of the then South Travencore where the LMS Missionaries put in their labour. Now, say, after 200 years the scenario has changed drastically. The places beyond Kaliakkavilai has become part of Tamil Nadu. Trivandrum, the locale of our city mission has become the capital of Kerala. Our city is fast becoming a truly cosmopolitan city with the coming up of the IT industries, immigration of several communities from other parts of the country. If the Vizhinjam project come to reality, the composition nature will still change. I do not want to elaborate on this.

Coming back to our city mission, when we established it twenty five years ago those who were behind it conceived it, gave shape to it and implemented it. It was a marvelous effort and let us thank God for their efforts. But now, after twenty five years hasn't the scenario changed drastically? Can we close our eyes to the realities, turn against it and continue repeating what we have been doing in the past? Shouldn't we see the writings on the wall and develop new relevant, effective and useful programmes to

become part of God's mission in our generation?

In this write up, I use mission and ministry together because they are inter connected; without the other one doesn't have meaning. I also make a distinction between mission and ministry to those who are within the fold and those outside the fold. I believe mission and ministry to both are important. Therefore for effective mission and ministry the first thing is: we need to be aware of the changing scenario of our city. It is truly becoming cosmopolitan. Once we recognise the changes in the context it would be easy for us to visualise our mission and ministry clearer. I think this needs a major change in our mindset which includes a clear faith conviction. Unless we make this shift in our mindset we can not effectively do mission or ministry.

When a city grows big and become cosmopolitan in nature, along with the richness and diversity, it brings in new problems, needs and challenges (we may also say the sins of the city) to the ministry and mission of the Church. Some of those challenges and problems can pose serious questions to the traditional faith propositions of the Church. Some of them will be very uncomfortable for the Church too. So *when we think of city mission in the coming decades should we only think of converting some poor people here and there, and putting up church buildings for them? Or can*

we and should we not think of something beyond those buildings?

About twenty five years ago the CSI MM Church, CSI Christ Church and the Patoor Mar Thoma Church were the centres of Ecumenical programmes in the City. **These three churches had several joint programmes like the joint VBS, Summer School etc. Where do these three churches stand today?** Is there any joint venture by these churches? I single out these three churches because our leaders claim and our church proclamations state that these Churches are in a special relation called "Communion of Churches in India" whatever it means. In fact, the CSI Christ Church in Trivandrum is part of the CSI and Mar Thoma Church is part of this Communion. But, where do we stand today in our inter church relationships and in united witness and joint ministry?

Many Churches that have come into being in the city recently are doing very useful mission and ministry for the people in the city. One simple example is the ministry of the Orthodox Church in Kanaka Nagar. (I think many of our members also contribute to their ministry which is good.) So, is there a need to look into our mission policy (if we have one) and review it? Are we to simply continue with what is going on? Or should we look into it, analyse it, priorities it and then formulate new methods for effective ministry and mission.

I thought I could share these concerns in one of the general body meetings, because that is the

church forum to think together, share our thoughts, pool our ideas and formulate programmes. But you all know what happens in the general body meetings! I still believe that on a Sunday after the worship services we could still meet without constraints of quorum and other administrative formalities and have an open and free sharing of ideas. Then, the appropriate bodies may give shape to programmes and of course, implement them.

One fundamental question I would like to raise is should our mission be orient to people or to buildings? Should the priority is to purchase land, put up buildings and then look for people or should we turn to people in need and extend our mission and ministry to them and then look for buildings? One may argue it should go simultaneously. True. But still we need to have a clear vision on this. What was Jesus priority? People? Institutions? Buildings? One example is Rajaji Nagar. When we 'did not have proper building' in Rajaji Nagar we had programmes and people. What about it now? And what is our people's participation there?

Another question is when we already have space and buildings that are under utilised and are unable to use those space more usefully should we go on a buying spree with the assumption that it we do not buy land now it may be difficult to get. It may be true. The cost will shoot up. But, if we do not have a clear understanding of mission and ministry what is the point in buying

land keeping it idle and finally somebody occupying it? We should not forget that acres of land bought by the LMS Missionaries in south Travencore in the past were encroached and finally the Church lost all of them. Should we commit the same mistake today? Is there anything for us to learn from the mistake of the past? ***I think we shouldn't think of city mission as an extension of what we have been doing in the past, what we are doing in other parts of our diocese or what we and our diocese and sever mission bodies are doing at other parts of our country particularly in the villages in North India.***

The other major concern is mission and ministry to those who are within the fold. One thing that struck me very recently especially during our carol visits is that in the past in our Church we had sizable number of people from different communities from all over South Travencore. Do they, who remain in the Church now feel that they **“belong to this Church”**. I have a fear and I wish I should be wrong that some sections of people who were integral part of our congregation feel otherwise? But if there is a sense of neglected feeling shouldn't we make an effort to create that feeling of belonging?

The Churches in India in general and the CSI in particular talk quite a lot about the mission and ministry to the poor and the marginalised. It is often said that the Indian Church is poor. Jesus had a preferential option for the poor and

so on. I do not intend here to have theological conversation on that issue. The marginalised are not confined to financially poor or socially marginalised. In the churches one can find people marginalised for various reasons. They need not be poor always.

Here I have three specific groups in mind. They are mostly the products of 'cosmopolitanisation'. More and more professional jobs make our city greater and greater cosmopolitan in nature. We also put in all our efforts to give professional education to our children. We become happy when one more I T industry comes into our city because that helps our children stay close to us. And that also brings in new trends in the city which make social changes in the society. The major causality in this is the change in Family structures. Christians are no exception to it. It is here two major **‘accidents’** take place.

One, there is increase in number of divorces in marriage in our Church. I am aware that our faith does not accept it: “whom God has joined together no person put asunder”. Our Church traditions do not allow them. Our family values do not want it that way. **Two**, the increase in the number of interfaith marriages. But whether we like it or not they happen. What shall we do? Should we throw them out with an attitude “Pukanja kolly purathe”? Can we push all of these under the carpet and go on as if nothing has happened? Do we blame them and their parents and condemn them to hell and go on with our self righteous

spirituality? Or, can we be seriously concerned about them? should we do something for them? **Should we keep a Pharisaic attitude or should we turn to Jesus for a model?** Can our city mission think of a ministry for such 'members'? Develop some programme for them? Caring for them be part of the city mission? Will this Jubilee year give jubilee for them?

Many senior members who feel lonely and alienated in homes, I also understand that a couple of members have donated and pledged their land and property within the city for mission and ministry by our Church. Some of those members are becoming old and still live in the city. In this jubilee year, can we develop a programme for their well being. Can we pioneer in this area of taking care of these senior members? On the one hand those who donated feel comfortable in the rest of their life and on the other all senior members feel that they are cared for thus making an innovative programme for all senior members?

Another area of concern should the new immigrants into the city especially Christian immigrants of CSI tradition itself. There are CSI members who migrate to the city from different parts of our own diocese and other parts of our state. Since Trivandrum being the capital city many families migrate to the city and there should be people from Central, East and North Kerala dioceses of CSI too. Some may say that those who come from the Central Kerala will go to Christ Church. Since we are the 'native

Diocese' isn't it we who should be giving pastoral care to them. Even if it can be granted that people from Central Kerala have a natural attraction towards Christ Church what about people from other dioceses like East and North Kerala? Does our city mission have a concern for them? While we claim that we are the central church in the city and when God had given us the most centrally located place, and highly talented people shouldn't those people be of some concern for our mission and ministry in the city?

But above all what is most important and fundamental is the participation of the whole Church in Mission. With out the participation of the whole congregation no mission is complete. Jesus' command was to all disciples who assembled in the upper room after resurrection. Is mission and ministry something set apart for a few paid employees? What is the role of each and every adult member, I mean communicant member of our congregation towards mission and ministry? **Is the responsibility over by praying occasionally in Church and in prayer meetings? Or is it sufficient if the family makes a monthly contribution for mission work? Can each member set apart some time for the Lord doing his ministry and mission?** I think each member has to ask this question if our Church wants to get involved in mission and ministry. It should become each member's responsibility. Can the Jubilee year enable us to make such a pledge?

തീരുമാനങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളും

(യേശുദൈവം ശ്രീ. കെ.വി. ചെറിയാന്റെ ദൈവീയ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ ചുരുക്കം)

ജീവിതത്തിൽ നാം ചെയ്യുന്ന തീരുമാനങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ വിജയപര്യായങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്നു. രണ്ടു വഴികൾ ഒരുമിച്ചു ചേരുന്ന വഴിത്തിരിവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ഏതു വഴി തെരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നു അറിയാതെ നിൽക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടു വാതിലുകളെക്കുറിച്ചും രണ്ടു വഴികളെക്കുറിച്ചും വേദപുസ്തകം പ്രഘോഷിക്കുന്നു. നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും അതിൽകൂടെ പോകുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു. ജീവകലശലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി ഞെരുക്കമുള്ളത് അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രെ (മത്ത. 7:13,14). ഒന്നു വീതിയുള്ള വാതിൽ, വഴി വിശാലവുമാണ്. പ്രയാസം ഇല്ലാത്ത മാർഗ്ഗം. നമ്മുടെ അനേകം കൂട്ടുകാരും സ്നേഹിതരും ആ വഴിയിലാകയാൽ അവരോടു ചേർന്നു ഉല്ലാസമായിപ്പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പാത. ഇതു പൊതു സമ്മതമുള്ള പാത. ഇതു നിത്യനാശത്തിലേക്കു നടത്തുന്ന പാതയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ ഈ വഴിയിൽകൂടെ പോകുന്നവർ അനേകരാണ്. എന്നാൽ നിത്യജീവനിലേക്കു പോകുന്ന വഴി ഏറ്റവും കഷ്ടമുള്ളതും ഞെരുക്കമുള്ളതുമാത്രം. അതു ത്യാഗത്തിന്റെയും നിന്ദയുടെയും പരിഹാസത്തിന്റെയും ഉപദ്രവത്തിന്റെയും വഴിയാണ്. അതിൽ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം മാത്രമായാത്ര ചെയ്യുന്നു.

ഈ രണ്ടു വഴികൾ ഒരുമിച്ചുചേരുന്ന വഴിത്തിരിവിൽ ചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രപുരുഷനായി നിൽക്കുന്ന ക്രിസ്തു എന്ന യേശുവിനെ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുമെന്നുള്ളതാണ് ഓരോരുത്തരോടും ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യം. റോമാ ഗവർണ്ണറായ പീലാത്തോസ് ഈ ചോദ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. അവന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന ക്രിസ്തു പൊതുജനസമ്മതനായിട്ടല്ല, നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവനും നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനുമാണെന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്ഷത്തു നിന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ എതിർപ്പ്, പൊതുജന

ത്തിന്റെ അപ്രീതി എന്നു മാത്രമല്ല അവന്റെ ഉദ്യോഗത്തെയും ബാധിക്കുന്ന കാര്യം. അതിനാൽ പീലാത്തോസ് തൽക്കാലം സന്തോഷവും ലാഭവുമുള്ള വഴി തെരഞ്ഞെടുത്തു. ആ വഴി ക്രിസ്തു ഇല്ലാത്ത നിത്യനാശത്തിലേക്കു നടത്തി എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ക്രിസ്തു എന്ന യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യും എന്നുള്ളതത്രെ സർവ്വപ്രധാനമായ ചോദ്യം.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മ രക്ഷ ക്രിസ്തു എന്ന യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന ചോദ്യത്തിനു കൊടുക്കുന്ന മറുപടിയെ പ്രാപിക്കാൻ വാഞ്ചരിക്കുന്നവരാണ്. മനുഷ്യന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയും അവനെ രക്ഷിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യജാതിയുടെ രക്ഷക്കായി പാപപരിഹാരയാഗമായി യേശുക്രിസ്തു കാൽവരിയിൽ മരിച്ചു. ഈ യേശുവിനെ കൈക്കൊണ്ട് അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമക്കൾ ആകുവാൻ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ലാതെ ആത്മ രക്ഷക്ക് വേറൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. മറ്റൊരുത്തനിലും രക്ഷ ഇല്ല; നാം രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആകാശത്തിൻകീഴിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നൽകപ്പെട്ട വേറൊരു നാമവും ഇല്ല (അ.പ്ര. 4:12). പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവനനുണ്ട്. (യോഹ. 3:36). പാപം നിമിത്തം അധഃപതിച്ചവനും ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ടവനുമായ പാപിയുടെ രക്ഷക്കുള്ള ഏക വഴിയായി കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചു പോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു (യോഹ. 3:16).

രണ്ടാമതായി, യഥാർത്ഥ മനുസമാധാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പാണ്. പാപം ചെയ്ത മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവന്റെ കുറ്റബോധം സദാ അവന്റെ

മന:സാക്ഷിയെ തട്ടി ഉണർത്തി. സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കും. ചുതുകുളിക്കാരനായ ഒരു മനുഷ്യൻ പെട്ടെന്നുണ്ടായ കോപത്തിന്റെ ഫലമായി തന്റെ കുട്ടുകാരനെ വെടിവെച്ചു. അവൻ ആത്മഹത്യചെയ്തതാണെന്നു എവിടെയും പ്രസിദ്ധമായി. കൊലപാതകനെ ആരും സംശയിച്ചുമില്ല. അവൻ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉത്തമനായി നടക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ആരാധനകളിൽ സംബന്ധിച്ചു. ഭക്തിയുടെ വഴികളിൽ നടക്കാൻ വളരെ പരിശ്രമിച്ചു എല്ലാവരും സമ്മതനായും തീർന്നു. എങ്കിലും അവന്റെ ഏകാന്തതയിലും രാത്രിയാമങ്ങളിലും കുറുബോധം അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം യേശു ക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ കുറ്റങ്ങളെ ദൈവത്തോടു ഏറ്റു പറഞ്ഞു മോചനം നേടി സന്തോഷമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. അവൻ വെടിവെച്ചുകൊന്ന സ്നേഹിതന്റെ ബന്ധുക്കളോടും കാര്യം തുറന്നു പറഞ്ഞു മോചനം വാങ്ങി. അവൻ സമാധാനമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. **യേശുവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ചെയ്ത പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനം ലഭിക്കുന്നു. പാപപരിചയങ്ങളുടെ മേലുള്ള ജയത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ക്രിസ്തുയേശുവിനെ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിനു നൽകുന്ന മറുപടിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.**

ഈ ലോകജീവിതത്തിനുശേഷം മനുഷ്യനു നിത്യമായ ഒരു വാസസ്ഥലമുണ്ട്. അവ നവൻ ശരീരത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തതു നല്ലതാകിലും തീയതാകിലും അതിനു തക്ക വണ്ണം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വെളിപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു (2 കൊരി. 5:10) എന്നു വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ളവർക്കു ഒരു ശിക്ഷാവിധിയുമില്ല (റോമ. 8:1) അതുകൊണ്ടു ന്യായവിധിയിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു പോകണമെങ്കിൽ ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി കൊടുത്തേ മതിയാകയുള്ളൂ. ന്യായവിധി ദിവസത്തിൽ മനുഷ്യനോടു നീ പാപം ചെയ്തതെ ജീവിച്ചോ എന്നല്ല. പാപമോചനത്തിനും നിതജ്ജീവനും പാപത്തിന്റെ മേൽ ജയം കൈവരിക്കുന്നതിനുമായി നിനക്കു നൽകപ്പെട്ട യേശുവിനെ നീ എന്തു ചെയ്തു എന്നാണു ചോദ്യം.

ഇതു വ്യക്തിപരമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാർ മക്കൾക്കുവേണ്ടിയോ സ്നേഹിതന്മാർ മറ്റു സ്നേഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടിയോ ചെയ്യാവുന്ന ഒരു തീരുമാനമല്ല. ഇതു അതിപ്രധാനമായ തീരുമാനമാണ്. ഇതു നിസ്സാരമായി കരുതാനുള്ളതല്ല. ഭൗമിക കാര്യങ്ങളിലുള്ള തീരുമാനത്തിൽ അലസത വന്നാൽ ഭൗമികമായ നഷ്ടം മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നു. **എന്നാൽ ഈ തീരുമാനത്തെ അവഗണിച്ചാൽ നിത്യനരകത്തിൽ നിത്യ കഴിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതു എത്ര ഭീകരമായ ഒരു വാസ്തവമാണ്.**

മുന്നാമതായി, ഇതു നാളെ എന്നു നീട്ടി വെക്കാതെ തിട്ടുക്കത്തിൽ ചെയ്യേണ്ട ഒരു തീരുമാനവുമാണ്. പട്ടാള വേഷധാരികളായ അക്രമികളായ രണ്ടു യൗവ്വനക്കാർ ഒരു രാത്രിയിൽ ഒരു ദൈവാലയത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഇരുന്നു ദൈവവചനം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നത്തെ പ്രസംഗവിഷയം അക്രമത്തിനു ഒരു അന്തമുണ്ടെന്നും ഈ ലോകജീവിതം കഴിഞ്ഞു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവു സ്വർഗ്ഗത്തിലോ നരകത്തിലോ നിത്യ കഴിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും യേശുക്രിസ്തുവിനെ എന്തു ചെയ്തു എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനു നൽകുന്ന മറുപടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു നിത്യ തീരുമാനിക്കപ്പെടുമെന്നുമായിരുന്നു. ഇതു വ്യക്തിപരമായി ചെയ്യേണ്ട തീരുമാനമാണെന്നും അവർ കേട്ടു. **ഈ തീരുമാനം നാളെ എന്നു നീട്ടിവക്കുന്നതു ആപൽക്കരമാണെന്നും ഇന്നു തന്നെ മുന്നോട്ടുവന്നു യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു.** ഈ വിധത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതു ആപത്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഒരുവൻ കുട്ടുകാരനെയും കൂട്ടി മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ നിന്നെത്തന്നെ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ ഭോഷനാക്കരുതെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. കുട്ടുകാരന്റെ ആലോചനയെ വകവെയ്ക്കാതെ ഒളിച്ചു വച്ചിരുന്ന മാതാപിതാക്കൾ പ്രസംഗകന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചിട്ടു ഇത്ര ഭയങ്കരമായി ജീവിച്ചു എന്നിരിക്കു ആശ്ചര്യമോ? എന്നു ചോദിച്ചു. നീ നിന്റെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറയുക എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ തകർന്ന ഹൃദയത്തോടെ തന്റെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു യേശുവിനെ സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടു സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങി.

അവഗണനയുടെ പാപപാത്രം

റവ. രജി ഡാൻ കെ.

അവഗണന അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുണ്ടോ? തള്ളപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ? ‘അടിച്ചിരുത്തപ്പെട്ടു’ എന്നു കരുതിയ സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലേ? ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ പരിഗണനകൾ ലഭിച്ചതിനേക്കാളും അവഗണനകളാവും ജീവിതത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക. ഒരുപക്ഷേ അതല്ലേ സാധിക്കൂ....

അനേകം അവഗണനകൾക്കിടയിൽ ഒരു വ്യക്തിക്ക് പരിമിതമായേ പരിഗണനകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടാവൂ... മോശമായ വാക്കുകൾ കേട്ട് ലജ്ജിതരാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകാം. പുതിയ ആശയങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞേക്കാം. പഴയ ആശയങ്ങളെ അവഗണിച്ചേക്കാം.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മൗൾട്ടൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജീവിച്ച ഒരു സ്കൂൾ അധ്യാപകന് 1786-ൽ ഇത്തരം ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം വേദപുസ്തകം വായിച്ചപ്പോൾ ഇതര മതസ്ഥരോടും യേശുവിനെ അറിയിക്കണമെന്ന് താല്പര്യം തോന്നി. ഒരു ആലോചനാ സമിതിയിൽ ഈ ആവശ്യം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ജെ. ആർ റ്റയ്ലാൻഡ് എന്ന മുതിർന്ന അംഗം ഇങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചു... “അവിടെ ഇരിക്കൂ ചെറുപ്പക്കാരാ! ഇതര മതസ്ഥരെ പരിവർത്തനം ചെയ്യണമെന്ന് ദൈവം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ദൈവം തന്നെ അതിന് മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തിക്കൊള്ളും. അതിന് എന്റെയും നിന്റെയും സഹായം ഒന്നും വേണ്ട.” ‘വില്ല്യം കേറി’യെന്ന ദാരതത്തിന്റെ മഹനായ മിഷണറിയ്ക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നതാണ് ഈ അവഗണന. എന്നാൽ അതു മൂലം സ്വന്തം ദർശനവും ആവേശവും തളർത്തിക്കളയുവാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല എന്ന് ചരിത്രം പറയുന്നു.

അതിന് ഒരു കാരണം വില്ല്യം കേറി എന്ന മിഷണറിയെ രൂപപ്പെടുത്തിയ ഒരു ജീവ ചരിത്രപുസ്തകമാണ്. ‘ആൻ അക്കൗണ്ട് ഓഫ് ദ ലൈഫ് ഓഫ് ദ ലേറ്റ് റവറണ്ട് ഡേവിഡ് ബ്രയിനാർഡ് (ജോനാഥാൻ എഡ്വാർഡ്സ്) എന്ന പുസ്തകത്തിലൂടെ വായിച്ചറിഞ്ഞ ഡേവിഡ് ബ്രയിനാർഡിന്റെ ജീവചരിത്രം വില്ല്യം കേറിയെ വളരെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു.

ഡേവിഡ് ബ്രയിനാർഡ് (ഏപ്രിൽ 20, 1718 - ഒക്ടോബർ 9, 1747) വളരെ കുറച്ച് കാലം മാത്രം ജീവിച്ച വ്യക്തിയാണ്. പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പിതാവിനെ നഷ്ടമായി. പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ മാതാവിനെയും. “ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കാനും മുമ്പേ അവന്റെ രാജ്യം അന്വേഷിക്കാനും” ഉള്ള ദൈവവിളി അദ്ദേഹത്തിന് പത്തൊൻപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ലഭിച്ചു.

യെൽ സെമിനാരിയിൽ ഉടനെ വേദപഠനത്തിന് ചേർന്നെങ്കിലും രോഗാതുരനായ അദ്ദേഹത്തെ സെമിനാരി അധികൃതർ പറഞ്ഞയച്ചു. 1740 നവംബറിൽ അദ്ദേഹം വീണ്ടും സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. എന്നാൽ ചുമതലക്കാരായും അധ്യാപകരുമായും ചേർന്ന് പോകുന്നതിന് സാധിച്ചില്ല. പുറത്തുള്ള മറ്റ് സുവിശേഷനേതാക്കളുമായി ബന്ധം പുലർത്തി എന്നതായിരുന്നു ബ്രയിനാർഡിന്റെ മേലുള്ള കുറ്റം. ശരീരത്തിന്റെ ക്ലേശം ഒരു വശത്ത് അദ്ദേഹത്തെ തളർത്തി. അതിലേറെ, സെമിനാരി ചുമതലക്കാരുടെ അവഗണനക്ക് പാശ്ചാത്യരായ അദ്ദേഹത്തെ അവർ എന്നേക്കുമായി പറഞ്ഞയച്ചു. ന്യായീകരണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായാലും ബ്രയിനാർഡ് തള്ളപ്പെട്ടവനായി മാറി, അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. പട്ടയശുശ്രൂഷ എന്ന ആഗ്രഹം ചിലരുടെ അവജ്ഞ മൂലം അന്യം നിന്നുപോയി. പക്ഷേ ചരിത്രം അവസാനിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 1942-ൽ അദ്ദേഹം ഒരു സുവിശേഷപ്രസംഗകനായി. ‘സൊസൈറ്റി ഇൻ സ്കോട്ട്ലാന്റ് ഫോർ പ്രൊപ്പഗേറ്റിംഗ് ക്രിസ്ത്യൻ നോളജ്’ എന്ന സംഘടന പിന്തുണ നൽകി.

പലപ്പോഴും ദക്ഷണമില്ലാതെയും സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതെയും കഠിനമായ നിരാശാബോധത്തിലും ബ്രയിനാർഡിന് കഴിയേണ്ടിവന്നു. എല്ലാവരാലും തള്ളപ്പെട്ടവനും അവഗണിക്കപ്പെട്ടവനുമായി തീർന്ന അദ്ദേഹം സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അതോടൊപ്പം ബ്രയിനാർഡ് ഒരു സ്കൂളും ആരംഭിച്ചു. 1745 ൽ അദ്ദേഹം ഒരു പട്ടക്കാരനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും തന്റെ മിഷൻ ഫീൽഡ് പ്രവർത്തനം കൈവിട്ടില്ല.

It's A Higher Calling

*Clouds of darkness, surrounding the Aching Soul
shielding the Vision for the Future
what lays ahead, I don't know
it's easy to faint, lose hope and doubt
But through the eyes of faith,
You help me to believe in Your unseen work....
I will run into the secret place,
In your arms, I know my soul is safe,
No, I will give no place for doubt,
because, you have called me for more.
It's a higher calling, a call to Faith,
to endure with strength, that comes from You alone...
it's a higher calling, to lay down myself
to proclaim your mighty works to an unsaved world....
and in the end, when the good fight of faith is won
I know I'll have nothing to lose..
coz then I'll be complete in YOU....*

*Dr. Dorothy Mary Howell,
CMC, Vellore*

വിവിധ സമയങ്ങളിൽ അവഗണന ഏറ്റുവാങ്ങിയെങ്കിലും റവ. ബ്രയിനാർഡ് മറ്റ് സ്ഥാനമാനങ്ങൾ തേടിപ്പോയില്ല.

അന്യജാതികളിൽ പെട്ടവർ യേശുവിനെ അറിയണം എന്ന താത്പര്യത്തിന് മുൻഗണന നൽകി. നിരാശയുടെ കൈപ്പുശാലയിൽനിന്ന് അവഗണനയുടെ പാനപാത്രം അദ്ദേഹത്തിന് കുടിക്കേണ്ടിവന്നു.

സ്വന്തം ശരീരത്തിന്റെ കഠിനമായ രോഗാവസ്ഥയും അധികൃതരുടെ ചിന്താശൂന്യമായ നടപടികളും തളർത്തിക്കളഞ്ഞുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഇരുപത്തിയൊമ്പതു വയസ്സുവരെ മാത്രമേ റവ. ബ്രയിനാർഡ് ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചുള്ളൂ. എങ്കിലും ചരിത്രത്തിന്റെ പിൻക്കാല താളുകളിൽ മറ്റൊരു കഥ കുറിച്ചു. അവഗണനയുടെ സ്ഥാനത്ത് അംഗീകാരം ബ്രയിനാർഡിനെ തേടിയെത്തി. യെൽ കോളേജിൽ ഒരു വലിയ ഹാൾ പണി

തപ്പോൾ ബ്രയിനാർഡിന്റെ പേരാണ് അതിനിട്ടത് എന്നത് ചരിത്രം! യെൽ സെമിനാരിയുടെ അവഗണനയിൽ മനംമൊന്ത ഒരു സുഹൃദ്സംഘമാണ് പിന്നീട് പ്രശസ്തമായ പ്രിൻസ്റ്റൺ സെമിനാരി ആരംഭിച്ചത്. അതിനേക്കാൾ ഉപരി വില്യംകേറി, ജിം എലിയറ്റ് എന്നീ ദൈവവേലക്കാരെ സ്വാധീനിക്കാൻ തന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലൂടെ റവ. ബ്രയിനാർഡിനു സാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം തന്നെ ഒരു വലിയ ചൈതന്യമായി മാറി. മരണശേഷവും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമായി ബ്രയിനാർഡ്. അവഗണിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ദുഃഖവും നിരാശയും ആ വ്യക്തിയുടെ സ്വകാര്യ സ്വത്താണ്. പക്ഷെ ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയേറിയതാണ് ആ ദുഃഖങ്ങൾ.

“ഉണ്ടോ ദാരം, വൈഷമ്യങ്ങൾ?.....” അവഗണിക്കപ്പെടുന്നവന്റെ സങ്കടത്തിന്റെ കണ്ണിരിനെ ദൈവം പരിഗണിക്കുന്നു. പുതിയ മാനം പകരാൻ ദൈവം മതിയായവൻ. ●

ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കുള്ള പ്രതിഫലം

(ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ബൈബിൾ കഥാപാത്രമാണ് രൂത്ത്. മരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ തികച്ചും അവി്യക്തമായ ഭാവിയിുടെ മുഖത്താണ് അവൾ ദൈവത്തോടു ചേർന്നുള്ള യാത്ര തുടങ്ങിയത്. എന്നിരുന്നാലും അവളും അവളുടെ അമ്മാവിയമ്മയും വിശ്വസിച്ച ദൈവം അവരെ “അപ്പത്തിന്റെ നാട്ടിലേക്കു” മടക്കി വരുത്തി അവൾക്ക് ചിന്തിക്കാവുന്നതിലും അപ്പുറമായ സമൃദ്ധികൊണ്ടും മറ്റും അനുഗ്രഹിച്ചു. രൂത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ച് മിഷനറി മിസ്സിസ് എസ്തേർ ഹൈസക്ക് നമ്മോടു പങ്കിടുന്നു....)

ന്യായാധിപന്മാർ യിസ്രായേലിൽ ന്യായപാലനം ചെയ്തിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് രൂത്തിന്റെ ജീവിതം. ഓരോരുത്തനും തനിക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ ചെയ്തിരുന്നു (ന്യായ. 21:25). ചരിത്രത്തിലെ ഈ കലുഷിതമായ കാലത്തിന്റെ ചിത്രം രൂത്തിന്റെ ജീവിതം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖ്യ ചിന്ത “വീണ്ടെടുപ്പ്” എന്നതാണ്. “നമ്മുടെ കഷ്ടനാളുകളിൽ ദൈവം കൈവിടുകയില്ല” എന്ന ദൂത് ഈ പുസ്തകം നൽകുന്നു.

രൂത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം (രൂത്ത്. 1)

മോവാബ് സ്ത്രീയായിരുന്നു രൂത്ത്. മോവാബ്യരുടെ പത്താം തലമുറ വരെ ദൈവാലയത്തിലോ സഭയിലോ പ്രവേശിക്കരുത് എന്നാണ് ദൈവം കല്പിച്ചിരുന്നത് (ആവ. 23:3). എന്നാൽ ബേത്ലഹേമിലുണ്ടായ ക്ഷാമത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനായി മോവാബിലേക്കു ചെന്ന എലിമലേക്കിന്റെ കുടുംബത്തിൽ അവരുടെ മക്കളിൽ ഒരാളുടെ ഭാര്യയായി രൂത്ത് എത്തുന്നു. അവൾ ജാതികളിൽ പെട്ടവളായിരുന്നെങ്കിലും രക്ഷകനായ യേശുവിന്റെ വംശാവലിയിലേക്കു ദാവീദിന്റെ വലിയ വലിയമ്മയായി അവൾ ആനയിക്കപ്പെടുകയാണ്.

അവളുടെ സ്വഭാവം ശ്രവിക്കാം

- അവൾ തന്റെ അമ്മാവിയമ്മ നൊവോമിയോടും ദൈവത്തോടും സമർപ്പിതയായിരുന്നു (1:16)
- അവൾ ശ്രേഷ്ഠ സ്വഭാവമുള്ള ഒരു മഹ

തിയായിരുന്നു (സഭ. 31:10)

- മാന്യതയും ശക്തിയും അവളുടെ ആഭരണമായിരുന്നു

സ്പേഹപൂർവ്വമായ വിശ്വസ്തത

a) അവൾ അമ്മാവിയമ്മയോടു പറ്റിനിന്നു

10 വർഷത്തെ കുടുംബജീവിതം മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന രൂത്ത് തന്റെ അമ്മാവിയമ്മ നൊവോമിയോടു ഒപ്പം നിന്നു. ഇതിനു പുറമെയായിരുന്നു തന്റെ ദർശനസഹോദരന്റെയും അമ്മാവിയപ്പന്റെയും മരണം. മടങ്ങി സ്വദേശത്തേക്കു പോയി നല്ല ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു നൊവോമി നിർബന്ധിച്ചിട്ടും എന്തും സഹിച്ച് അവരോടു ഒപ്പം നിൽക്കുന്നതിനാണ് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചത്.

“ഏതൊന്നിനോടും ഒരാൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന വിശ്വസ്തമായ ഏകീകരണവും സ്പേഹവും ആണ് വിശ്വസ്തനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ വിശ്വസ്തതയ്ക്ക് ആധാരം” എന്നു മന:ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ആർ.സി. റോബർട്ട്സ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തന്റെ അമ്മാവിയമ്മയോടു കാട്ടിയ കൂറ് രൂത്തിന്റെ വിശ്വസ്തത എടുത്തുകാട്ടുന്നു. നൊവോമി വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഒരു അമ്മാവിയമ്മയാണെന്നും അത് കാട്ടുന്നു.

b) തന്റെ അമ്മാവിയമ്മയുടെ ദൈവത്തോടുള്ള അവളുടെ സ്പേഹം (1:16)

കടുത്ത ക്ഷാമകാലം അവസാനിച്ചുവെന്നും ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സന്തർശിച്ചു അവർക്കു ഭക്ഷണം കരുതി എന്നും നൊവോമി കേട്ടു. അവൾ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ

ആഗ്രഹിച്ചു. ദൈവത്തോടുള്ള നൊവോമിയുടെ സമർപ്പണവും ഭക്തിയും രൂത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചു. പണ്ടുതെയും ഇന്നുതെയും സ്ഥിതിയിൽ നൊവോമിയോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതയും രൂത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചു. നൊവോമിയായിരുന്നു അവളുടെ മാതൃക.

നൊവോമി തന്റെ മരുമക്കളോടു നന്ദി പറയുകയും അവരെ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. “മരിച്ചവരോടും എന്നോടും നിങ്ങൾ ചെയ്തതു പോലെ യഹോവ നിങ്ങളോടും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ” എന്നു നൊവോമി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (1:8). രൂത്ത് ഈ ദൈവത്തോടു പറ്റിച്ചേർന്നു. അവരോടു യഹോവ തുടർന്നും വിശ്വസ്തത കാട്ടും എന്നവൾ വിശ്വസിച്ചു.

ഏകാന്തതയോടുള്ള പ്രതികരണം

a) ദർശിച്ചവിയോഗം വരുത്തിയ ഏകാന്തത (1:4,5)

“മറ്റുള്ളവരുമായി ആഴമായ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ പറ്റുന്ന പരാജയമാണ് ഏകാന്തത എന്ന സ്ഥിതി” എന്ന് പ്രമുഖ മനോരോഗ വിദഗ്ദ്ധൻ ശ്രീ. ജോൺസ് പറയുന്നു.

10 വർഷത്തോളം ദർശനവിനോദം കഴിഞ്ഞ രൂത്തിനു ഇപ്പോൾ ഏകാന്തത തോന്നിയേക്കാം. തന്റെ ഈ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് നൊവോമിയോടുപോലും പറയുന്നതിനു അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവില്ല. അവളനുഭവിച്ച ശൂന്യത കഠിനമായിരുന്നിരിക്കാം. അവളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് അവൾക്കുണ്ടായ ചിന്തകൾ നമുക്ക് ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. തന്റെ അമ്മാവിയമ്മ തന്നോടു സ്വന്ത ജനത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരികെ പോകുവാൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ തന്നോടു അപ്രകാരം പറയരുതെ എന്നാണ് അവൾ പ്രതികരിച്ചത് (1:16). “നീ പോകുന്നിടത്തു ഞാനും പോരും; നീ പാർക്കുന്നേടത്തു ഞാനും പാർക്കും; നിന്റെ ജനം എന്റെ ജനം, നിന്റെ ദൈവം എന്റെ ദൈവം.” രണ്ടാമതൊരു വിവാഹത്തിന്റെ

നിരർത്ഥകതയെക്കുറിച്ച് അവൾ ഒരു പക്ഷേ ചിന്തിച്ചുകാണും. നമ്മുടെ ഏകാന്തതയുടെയും നഷ്ടത്തിന്റെയും സമയത്ത് നാം എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും?

b) പുതിയ ചുറ്റുപാടിൽ ഏകാന്തത

ജീവിതം തുടരണം എന്നു രൂത്തിനു അറിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ തന്റെ ദർശനമാതാവിനോടു ചേർന്നു നിൽക്കുവാൻ രൂത്ത് തീരുമാനിച്ചു (1:19). നൊവോമിക്കോപ്പം അവൾ എത്തിയപ്പോൾ പട്ടണം മുഴുവനും അവരുടെ നിമിത്തം ഇളകിയതു കണ്ടു രൂത്ത് ഒരു പക്ഷേ തരിച്ചു പോയിക്കാണും. “നൊവോമി എന്നല്ല, മാറാ എന്നു എന്നെ വിളിച്ചിൻ” എന്നായിരുന്നു നൊവോമിയുടെ പ്രതികരണം (1:20). അവളുടെ ദുഃസ്ഥിതിക്കു കാരണക്കാരൻ ദൈവം ആണെന്നാണ് നൊവോമി മനസ്സിലാക്കിയത്. നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടു കൽക്കു ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

തന്റെ പുതിയ ദേശത്തു രൂത്തിന്റെ പ്രതികരണം ശ്രദ്ധിക്കുക. വയലിൽ പോയി വേല ചെയ്യുന്നതിനു അവൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങി (2:2). എന്നു മാത്രമല്ല, വയിൽ കാലാ പെറുക്കുന്ന അപകടം പിടിച്ച ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും അവൾ തയ്യാറായി. അവളുടെ ഏകാന്തതയ്ക്ക് ഇതു പരിഹാരമാകട്ടെ എന്നു കരുതിയാകാം നൊവോമി ഇതനുവദിച്ചത്. എന്നാൽ രൂത്ത് തന്റെ ഏകാന്തതയെയും ആശങ്കയെയും മറികടന്നു എന്നു മാത്രമല്ല കുടുംബത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളിലേക്ക് തനിക്കാവുന്നതു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ പ്രതിഫലം പ്രാപിക്കുന്നു

a) അവളുടെ അർപ്പണത്തിന്

തന്റെ അമ്മാവിയപ്പനായ എലീമലേക്കിന്റെ ചാർച്ചക്കാരനായ ബോവസിന്റെ വയലിലാണ് രൂത്ത് കാല പെറുക്കുന്നതിനായി ചെന്നു ചേർന്നത്. അതിനാൽ ഇനീപ്പറയുന്ന പദവികൾ അവൾ അനുഭവിച്ചു...

1) കാവലും സുരക്ഷയും (2:9)

- 2) വേല ചെയ്ത സമയമത്രയും ആഹാരവും പാനീയവും
- 3) ബോവസിനൊപ്പം ഇരുന്നു ഒരേ ഭക്ഷണത്തിനു പങ്കാളി
- 4) വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു അധികം ധാന്യം
- 5) നൊവോമിയോടുള്ള അവളുടെ പെരുമാറ്റത്തിനു ബോവസിന്റെ വക പ്രശംസ

b) അവൾക്ക് ഭർത്താവിനെ ലഭിക്കുന്നു

രൂത്തിനു വേണ്ടി ക്രമീകരണങ്ങൾ നൊവോമി തയ്യാറാക്കുന്നത് 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നു. അവളെ വൈധവ്യത്തിൽ തുടരുവാൻ നൊവോമി അനുവദിച്ചില്ല. അന്നത്തെ സംസ്കാരം അനുവദിക്കുന്ന രീതിക്കനുസരണമായി ബോവസിനെ സമീപിക്കുന്നതിനു അവൾ രൂത്തിനെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അത് അനുസരിച്ച് ബോവസിനോടു പുതുപ്പിന്റെ അറ്റം കൊണ്ട് തന്നെ മുടുവാൻ രൂത്ത് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

രൂത്ത് തന്റെ അമ്മാവിയമ്മയോടു ഒന്നും മറച്ചില്ല. മാത്രമല്ല അമ്മാവിയമ്മ പറഞ്ഞ അല്പം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളത് എന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം അവൾ അനുസരിക്കുന്നു. ബോവസ് എന്നു ചെയ്യുമെന്നു കാണുന്നതിനായി നൊവോമി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് കാത്തിരിക്കുവാനും തയ്യാറായി. പട്ടണവായിൽക്കൽ ഇരുന്ന് വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ നിയമപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ബോവസ് ചെയ്യുന്നത് നാം കാണുന്നു (4:2).

ഏലിമെലേക്കിനുള്ള നിലം വാങ്ങുന്നതിനും ഏലിമെലേക്കിന്റെ മകന്റെ ഭാര്യയായ രൂത്തിനെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനും ബോവസ് തയ്യാറായി (4:9-10). ദൈവത്തോടും നൊവോമിയോടുമുള്ള രൂത്തിന്റെ സമർപ്പണത്തിനു ഇങ്ങനെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നു. അതുമാത്രമല്ല, അവളുടെ മകൻ ഓബേദ് ദാവീദിന്റെ മൂത്ത മൂത്തച്ഛനായി. ആ വംശത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. എത്ര വലിയ പദവി!

രൂത്തിന്റെ ജീവിതം നമ്മെ എന്തു പഠിപ്പിക്കുന്നു?

- 1) നിരവധി അനിശ്ചിതത്വങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും അവൾ യഹോവയെ അനുഗമിക്കുവാൻ ഉറച്ചു നിശ്ചയിച്ചു.
- 2) ദൈവത്തോടുള്ള അവളുടെ സമർപ്പണത്തിന്റെ തിളങ്ങുന്ന മാതൃകയാണ് അമ്മാവിയമ്മയോടുള്ള അവളുടെ അനുകരണീയ ബന്ധം.
- 3) ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച അവൾ തന്റെ പദവി മുറുകെ പിടിച്ചില്ല.

The lap of the mother is the greatest university. മാതൃത്വം ഒരു പൈതലിന്റെ വളർച്ചയിൽ അതീവ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. മാതാവും പിതാവും ജോലി ചെയ്തെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇന്ന് കുടുംബജീവിതം സാമാന്യ രീതിയിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കൂ. അതേ സമയത്തുതന്നെ ഒരു പൈതലിന്റെ വളർച്ചയിൽ സ്ഥായിയായ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുവാൻ മാതാപിതാക്കൾ സമയം കണ്ടെത്തണം. മദ്യപാനിയായ പിതാവിന്റെ കുടുംബത്തിലെ അനുയോജ്യമല്ലാത്ത പെരുമാറ്റമാണല്ലോ നെടുങ്കുണ്ടത്തെ പത്തുവയസ്സു കാരനെ കൊലപാതകിയാക്കി മാറ്റിയത്. വളരുന്ന പൈതലിന്റെ മുൻപാകെ മാതൃക കാട്ടുവാൻ മാതാപിതാക്കൾ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. മദ്യപാനിയായ പിതാവ് ഇതു മറന്നുപോയി. അദ്ദേഹത്തെ തിരുത്തുവാൻ മാതാവ് മുതിർന്നു മില്ല. ക്രൈസ്തവ കുടുംബങ്ങളിൽ സാമ്പത്തികം വർദ്ധമാനമാകുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ മദ്യപാനസക്തിയും വളരുകയാണ്. വീട്ടിൽത്തന്നെ സ്വന്തം ബാറുള്ള അമ്മായർ സഭകളിൽ ധാരാളമാണ്. അവർ സഭയ്ക്ക് നല്ല സഹായികളാണ്. അവരെ ആർ നിയന്ത്രിക്കും? ആർ പഠിപ്പിക്കും? സഭ തന്നെയാവണം ഇവിടെ ഗുരുവാകാൻ. ഇതു സാധിക്കണം.

മാതാവ് ഒരു ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയുടെ എല്ലാ ഘട്ടത്തിലും അതീവ ശ്രദ്ധാലുവാകേണ്ടതാണ്. ശലോമോൻ പറയുന്നു, “അവൾ

ജ്ഞാനത്തോടെ വായ് തുറക്കുന്നു. ദയയുള്ള ഉപശോം അവളുടെ നാവിന്മേൽ ഉണ്ട്. വീട്ടുകാരുടെ പെരുമാറ്റം അവൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നു” (സദ്യ. 31:26,27). ഇതാണ് ഉത്തമ മാതാവിന്റെ കർത്തവ്യം. മാതാവ് ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽനിന്നു മാറിയാൽ അപകടമാണ് എന്നതിന്റെ സാധനപാഠമാണ് നെടുങ്കണ്ടം സംഭവം. ഇത്തരം സംഭവവികാസങ്ങൾ കണ്ട് സഭ അലംഭാവത്തോടെയിരിക്കാൻ പറ്റാത്തതല്ല, ഇതിനു തക്കതായ പ്രതിവിധി കണ്ടെത്താൻ കുടുംബങ്ങളെയും സഭയിലെ സംഘടനകളെയും ശക്തികരിക്കേണ്ടത് ഇന്നിന്റെ ഔദ്യോഗികമായ പാടില്ലാത്ത ആവശ്യമാണ്. ഉത്തമകുടുംബസംവിധാനത്തെപ്പറ്റി സഭ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണം. അതിന് പ്രിമാറിൽ ക്ലബ്ബ് മാത്രം പോരാ, വേദപഠനം തന്നെ ആവശ്യമാണ്.

വളരുന്ന മനസ്സിൽ ധാർമ്മിക മൂല്യത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് സൺഡേസ്കൂൾ മുതലായ സംഘടനകൾ. അവ വിശ്വാസപഠനരംഗത്ത് ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം ഇന്നു വളരെയൊന്നാണ്. “ബാലൻ അവന്റെ നടപ്പിനെ നിർമ്മലമാക്കുന്നതെങ്ങനെ. നിന്റെ വചനപ്രകാരം അതിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ” (സങ്കീ. 119:9). ഈ വചനം വളരുന്ന തലമുറകൾക്കു നൽകുകയാണ് സഭാ സംഘടനകളുടെ പ്രധാന ഉത്തരവാദിത്വം. അതിനുപകരം കലാമത്സരങ്ങൾക്കും പാചക ക്ലബ്ബുകൾക്കും മറ്റും അമിതപ്രാധാന്യം നൽകുന്നത് ആത്മഹത്യാപരമാണ്. സൺഡേസ്കൂൾ, വി.ബി.എസ്., യൂത്ത് സംഘടന, മാതൃസംഘം ഇവയെല്ലാം ഊർജ്ജിതമായ വചനപഠനത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകണം. Back to Bible അവയുടെ ലക്ഷ്യമാകണം.

സ്വന്തേനഹികളും, ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും വമ്പു പറയുന്നവരും അഹങ്കാരികളും ദുഷകന്മാരും അമ്മയപ്പന്മാരെ അനുസരിക്കാത്തവരും നന്ദികെട്ടവരും... അശുഭവരും അജി

തേന്ദ്രിയരും... ദൈവപ്രീതിയില്ലാതെ ഭോഗപ്രിയരായി ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് അതിന്റെ ശക്തി ത്യജിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും” (2തിമൊ. 3:2-5). ലൈംഗിക അരാജകത്വത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണം ഇതുകൂടിയാണ്. ഭക്തിവേഷധാരികളായി മാറാതെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനാപതികളായി ദൈവത്തിലും സ്കൂളിലും പണിശാലയിലും പൊതുപ്രവർത്തനമേഖലയിലും ഒരു വിശ്വാസിയെ ഒരു കിനിർത്തേണ്ടത് സഭയാണ്. വർത്തമാനകാലം ദുരൂഹമായ കാലഘട്ടമാണെന്ന് വർത്തമാനകാല സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇത് കാലത്തിന്റെ ചുവരെയുത്തായി കണ്ടു പ്രവർത്തിക്കാൻ സഭയെ നേതൃത്വം ഒരുക്കേണ്ടതാണ്.

ഉത്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ യോസഫിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം മുപ്പത്തിയൊൻപതാം അധ്യായത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. ധാർമ്മിക ചിന്തയിലും വിശ്വാസത്തിലും ഉയർന്നുനിന്ന ജോസഫ് പോത്തിഹറിന്റെ ഭാര്യയുടെ ഭോഗതാത്പര്യം തടഞ്ഞത് ദൈവാശ്രയത്തിലൂടെയാണ്. “ഞാൻ ഈ മഹാദോഷം പ്രവർത്തിച്ച് ദൈവത്തോടു പാപം ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ” (ഉത്പ. 39:9). ഈ മാതൃകയിലേക്ക് ഒരു സഭാംഗം ഉയരുവാൻ സഭ ഒരുവനെ സജ്ജമാക്കണം.

“വിവേചന ശക്തിയാണ് നന്മതിന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിലൂടെ അവനെ സാമാർത്ഥിക ഉത്തരവാദിത്വത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നത്. നന്മതിന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുതന്നെയാണ് ബോധം. മനുഷ്യനെ അവിദ്യബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിദ്യയുടെ ഫലമാണ് മനുഷ്യനിലെ കാമം” (Dr.S. Radhakrishnan). മനുഷ്യനെ ബോധമുള്ളവനാക്കുന്നതിനാണ് സഭ സൺഡേ സ്കൂളിലൂടെയും മറ്റും യത്നിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു മനുഷ്യനെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ഈ രംഗത്ത് വിശ്വാസസമൂഹം പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടെ പ്രവർത്തിക്കണം.

Attributes and names of God

- Dr. Florence Isaac

No created being is capable of knowing God as He is. Christ gave us a description "God is a Spirit", undefined in His being, perfect, all things are from Him, in Him and for Him. He is everlasting, unchanging, omnipresent and omniscient, wise, Holy, Just, Merciful, Kind and Long suffering; therefore unique, one whose glory cannot be shared with any other being that exists. Jesus Christ is the image of God. This Jesus whom we love and serve is peerless, matchless, incomparable and magnificent. He is above all.

There are absolutely no names to fully describe the Eternal One, yet God has chosen to reveal Himself to us through His names recorded in Bible. The best loved name of God is "Father". This name embraces the whole meaning of love. Jesus said, after this manner pray ye: Our Father which art in Heaven, Hallowed be thy Name. Another name of God is "I AM that I AM". God said unto Moses, thus shalt thou say unto the children of Israel, I AM hath sent me unto you (Exo. 3:14). Isaiah chap 42, verse 8 says, I am the Lord, that is my name and my glory will I not give to another, neither my praise to graven images. Isaiah chap 9 says, His name shall be called Wonderful, Counselor, The

mighty God, The everlasting Father, the Prince of Peace. He is the same yesterday, today and forever. He is ALPHA and OMEGA. His name is JESUS and that God's greatest Name.

Following are the Hebrew names of God found in the old covenant.

ELOHIM : God our creator, God of Greatness, Power and Glory.

Elohim is the name that introduces God in Genesis 1:1. In the beginning God created the heaven and the earth. When we pray to God - Elohim - we recognize His sovereignty.

JEHOVAH : "Our Eternal God" art the most high over all the earth - Ps. 83:18. God is always worshipped as Jehovah.

JEHOVAH ELSHADDAI : God our supplier. He is the all sufficient One. Abraham was ninety-nine years old when Elshaddai The Almighty God made a covenant with him to "Multiply thee exceedingly" Genesis 17:1-2. Are we in any need, God is our Elshaddai.

JEHOVAH JIREH : "God my provider". Genesis 22:14. When Abraham was about to offer up Isaac, he asked his father, where is the lamb? Abraham replied: God (Jehova Jireh) will

provide". We can believe God for the provision in our life for all our needs.

JEHOVAH-RAPHA : "God my Healer" Exodus 15:26. "I will put none of these diseases upon thee, for I am the Lord that health thee". We can pray, "God. You are Jehovah Rapha, and I claim you as my Healer.

JEHOVAH NISSI : "God my Banner and Protection". This name was made known when Moses lifted up the rod of victory in prayer for an entire day as a battle with Amalekites was fought (Exodus 17:15).

JEHOVAH M'KADESH : "God my Sanctifier". The Lord declared He would be the sanctifier of Israel if they would obey Him. Exo. 31:13.

JEHOVAH SHALOM : "God our peace". This name was revealed to Gideon. Gideon built an altar unto the Lord in Ophrah and called it Jehovah Shalom (Judges 6:23[24]; He is our Shalom too, and we can

call on Him in the midst of problems, turmoil and conflict.

JEHOVAH-TSIDKENU: "God our Righteousness". The holy scripture reveals that Jesus is our righteousness and only through Him we can live righteously Jeremiah 23:6.

JEHOVAH ROHI : "God my Shepherd" Psalm 23. This psalm described God as our Shepherd. He protects us, He provides our food, leads us beside the still waters. He is with us even through the valley of death. We need fear no evil. Let us follow our Jehovah Rohi.

Jehovah Shammah : "God's Abiding Presence". The book of Ezekiel concludes with these words. The Lord is here - Ezekiel 48:35. The Lord desires that we walk with Him daily. Jesus our ALL in ALL is with us always.

What an awesome GOD we serve! •

The Alabaster box

Break this
alabaster flask of mine.

Exude
The spikenard of repentance
anoint HIM
who savours the fragrance.

Precious.

- Anna Maria

Annual Fancy Sale & Harvest Festival - 2011

Annual Fancy Sale & Harvest Festival ഡിസംബർ മാസം 10, 11, 18 തീയതി കളിൽ നല്ല രീതിയിൽ നടത്തിയ Fancy Sale Committe യുടെ ഒരു ഭാഗമാകുവാൻ സാധിച്ചതിൽ ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം അർപ്പിക്കുന്നു. Rev. C.R Vincent, Rev. Dr. L.E. Sahanam, Rev. Issac Paul Singh, Dr. Samson Nessiah, ചർച്ച് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ, Jt. Convenors Sri. T. Jayakumar Alfred, Smt. Molly Stanley, Sri. Martin Daniel, Sub committee Convenors, Fancy sale committee അംഗങ്ങൾ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഈ വർഷത്തെ Fancy Sale ഒരു Festival ആയി തന്നെ organise ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചു. നാളിതുവരെ Rs.8.32 laks കുറവൻകോണം Centenary Memorial Church -ന്റെ കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള Fund ലേക്ക് സ്വരൂപിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഇതിൽ സഹകരിച്ച സഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും Fancy Sale കമ്മിറ്റിയുടെ പുരയം നിറഞ്ഞ നന്ദി അറിയിക്കുന്നു. ഈ വർഷത്തെ വരുമാനം മുൻവർഷങ്ങളിലേക്കാളും ഏകദേശം ഇരട്ടിയാണ്.

Sale ഉത്ഘാടനം നിർവഹിച്ചത് Pine Wood Retail Ventures (Nilgiris) Managing Partner Sri. Sanil Kumar ആണ്. Stalls കമ്മിറ്റി കൺവീനർ ആയി പ്രവർത്തിച്ചത് Er. Lal & Sri. Robert Singh. Family Stalls കമ്മിറ്റി Convenors ആയി പ്രവർത്തിച്ചത് Smt. Priya Sunil & Smt. Deepa Prem. സഭയിലെ എല്ലാ ഉപസംഘടനകളും പല കുടുംബങ്ങളും സ്റ്റാളുകൾ ഇട്ട് സഹകരിച്ചു. ദിവസങ്ങളിൽ വളരെ യത്നിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയ സാധനങ്ങളാണ് സ്റ്റാളുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിൽ സഹകരിച്ച ഉപസംഘടനകളുടെ സെക്രട്ടറിമാരോടും കൺവീനർമാരോടും അംഗങ്ങളോടും, ഫാമിലിസ്റ്റാളുകൾ ഇട്ട് സഹകരിച്ച എല്ലാ കുടുംബങ്ങളോടുമുള്ള നന്ദി അറിയിക്കുന്നു. മുൻ വർഷങ്ങളിലേക്കാളും കടുത്തത് സാധനങ്ങൾ ലേലത്തിനായി ലഭിച്ചതിനാൽ 2 ദിവസത്തിൽ ലേലം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഒരു ഞായറാഴ്ച കൂടി ലേലം നടത്തേണ്ടി വന്നു. ഈ വർഷത്തെ ലേലം വിളിയുടെ highlight Rev. Issac Paul Singh അച്ചനായിരുന്നു. ആരീതി സമീപകാലത്തൊന്നും ആരും മറക്കുകയില്ല. Sri. Robert Singh, Sri. Sasikumar, Dr. Churchin Ben എന്നിവർ ലേലത്തിന് നേതൃത്വം നല്കി.

Lunch Committee Convenor ആയി Sri. Wilson. P പ്രവർത്തിച്ചു. Festival ദിവസം ഉച്ചഭക്ഷണം നന്നായി ക്രമീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു.

Lucky dip convenors ആയി പ്രവർത്തിച്ചത് Mr. Naveen Sam & Mr. Arun Thomas ഉം ആണ്. Lucky dip സമ്മാനങ്ങൾ sponsor ചെയ്ത Dr. Justin Jose, Mr. Robert Singh, Er. Thomas Cris Sarasam, Church Committe അംഗങ്ങൾ എന്നിവരോടുള്ള നന്ദിയും അറിയിക്കുന്നു.

ഈ വർഷം ആദ്യമായി Sunday Breakfast Sale നടത്തുകയുണ്ടായി. Mrs. Prabha Joshua കൺവീനറായും Mrs. Salima Ben, Mrs. Salina Bai Johnson,

Mrs. (Dr.) Thilaga Samson അംഗങ്ങളായുള്ള കമ്മിറ്റിയാണ് Breakfast sale ന് നേതൃത്വം നൽകിയത്. Breakfast sale ന്റെ ചെലവുകൾ സ്പോൺസർ ചെയ്ത Er. A. Joshua family യ്ക്ക് പ്രത്യേക നന്ദി.

‘Jumbo Sale’ എന്ന പേരിൽ വ്യത്യസ്തമായ Top-up Auction കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിച്ചു. Fancy Sale Manual Accounting ന് നേതൃത്വം നൽകിയത് Sri. Issac, Sri. Winfred, Sri. Morris എന്നിവരാണ്. Computerised Accounting ന് നേതൃത്വം നൽകിയത് Er. Joshi Das, Mr. Jaichand Johnson, Mr. Rajesh Kumar Praseedam, Er. Renjit Darwin, Er. Anoop Mohan, Sri. Stanley Wilson എന്നിവരാണ്. സഭയിലെ ഓഫീസ് സ്റ്റാഫിന്റെയും കപ്പാരൂമാരുടെയും നല്ല സഹകരണം ലഭിച്ചു. Fancy Sale ദിവസം Extended Home - ലെ നിർവ്വഹനമായ 65 കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഉച്ചഭക്ഷണവും Fancy Sale സ്റ്റാളുകളിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കാനുള്ള cash coupon ഉം നൽകുവാൻ സാധിച്ചു. ഉച്ചഭക്ഷണവും cash coupon ഉം സ്പോൺസർ ചെയ്ത Dr. (Mrs.) Manjusha Arun - നോടുള്ള നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അതോടൊപ്പം Senior Extended Home ലെ 45 കുട്ടികൾക്കും ആ ദിവസം ഉച്ചഭക്ഷണം നൽകുവാൻ സാധിച്ചു. ഇത് സ്പോൺസർ ചെയ്ത Er. Neethu Robinson - നോടുള്ള നന്ദിയും അറിയിക്കട്ടെ.

ശ്രീ. ശ്രീ. സുശീലും, ശ്രീ. വിജയകുമാറും fancy stall കമ്മിറ്റിയുടെ സ്റ്റാളുകൾ ഇടാൻ നേതൃത്വം നൽകി. Brochure പ്രിന്റ് ചെയ്യാൻ സ്പോൺസർ ചെയ്ത Grace Printers നോടുള്ള നന്ദിയും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. Annual Festival 2011 ഇത്തരത്തിൽ നടത്തുവാൻ സാധിച്ചത് ഒത്തൊരുമയോടെ 100-ൽ പരം സഭാംഗങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും Fancy Sale കമ്മിറ്റിയുടെ പേരിലുള്ള നന്ദി അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇനിയും സഭയിലെ പല കുടുംബങ്ങളും ഈ Special Thanks giving festival - ൽ പങ്കെടുക്കാതെയുണ്ട്. വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ നടത്തുന്ന ഈ Annual Fancy Sale ആയ Special Thanksgiving Festival - ൽ പങ്കെടുത്ത് ഇതിനെ വൻവിജയമാക്കിത്തീർത്ത ഏവർക്കും ഒരിക്കൽ കൂടി നന്ദി.

Statement of Income from Stalls :

Sub Organisations:-

Church Choir	-	55100.00
S.C.F	-	31760.00
Women’s Fellowship - 28810.00		
BCL Union	-	21915.00
Sunday School	-	8710.00
JCF	-	6000.00
		1,63,335.00

Family Stalls:-

Harvesters	-	60,000.00
Er. A. Joshua Family and Friends	-	10,000.00
Rev. Ezra Harris family and friends	-	3415.00

Mrs. Jai kumari Rajanesh	-	3000.00
Mrs. Nisha Sanal Kumar	-	2825.00
Mrs. Priya Manoj	-	1,200
		80440.00
Auction	-	184135.00
Cash Donation	-	164452.00
First Bid	-	111111.00
Lucky Dip	-	85550.00
Advertisement	-	20000.00
Sunday Breakfast Sale	-	12750.00
Cash Coupon	-	2885.00
Akkani Stall	-	2820.00
Biriyani	-	2325.00
Sunday (18/12) Snacks stall	-	2000.00
Jumbo Sale	-	1000.00
		589028.00
Total Income as on 21.12.2011	-	832803.00

Suresh Devaraj
Gen. Convenor

STOP JUNDGING BY MERE APPEARANCES

A Bishop had to travel by ship when aeroplanes were not in vogue. Since single room facility was not available in that ship, he had to occupy a twin sharing room. When he entered the room he was a little upset on seeing another passenger. With agony in his heart, he carried all his valuables to the security room. He told the manager that since single room facility was not given to him, he had to share a room. He further

added that he did not have any faith on the sincerity of the co-passenger and hence he had brought the valuables to the security room. The manager told the Bishop obligingly that his co-passenger on coming to know about another passenger travelling with him had earlier deposited his valuables with the security room. **With the measure you use, it will be measured to you.** Stop judging others by mere appearances.

സർവ്വകൃപാദാതാവാകും

റോബർട്ട് റോബിൻസൺ 1735 - 1790

വിവ: ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ

ഇത്രത്തോളം യഹോവ സഹായിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു, അതിനു

‘എബൻ ഏസർ’ എന്നു പേരിട്ടു. 1 ശമു. 7:12

സർവ്വകൃപ ദാതാവാകും, കർത്താവേ നിൻ പാദത്തിൽ
നിൽക്കും ഞങ്ങൾക്കേകുക നിൻ, നിത്യദയാശിസ്സുകൾ
ഇന്നയോളം തുണപ്പോന്നേ, ഈ നിൻ വൻ കൃപകൾക്കായ്
‘എബനേസർ’ പണിയും ഞാൻ, നിത്യത്തോളം പാലിപ്പാൻ.
നിൻ സന്നിധി വിട്ടുകന്ന, നീചപാപിയാമെന്നെ
യേശു തൻ രക്തത്താൽ തന്നെ, വീണ്ടെടുത്തു രക്ഷിച്ചു.
നിൻ കൃപാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായ്, നിത്യം ഞാൻ നിൻ അടിയാൻ
നിൻ കൃപാകടാക്ഷമേകി, പിൻതുണയ്ക്ക നിത്യവും
ഇത്രത്തോളം സ്നേഹിച്ചോരെൻ, അൻപേറും പൊന്നേശുവെ
ഏറ്റുകെൾ എൻ ഹൃദയത്തെ നിൻ രക്തത്താൽ മുദ്രചെയ്.

ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തു കൂടി കടന്നുപോയ ഒരു തീവണ്ടിയിൽ ഒരു ദിവസം ഒരു ബഹുമാന്യവ്യക്തിയും ഒരു വനിതയും അടുത്തടുത്തിരുന്നു യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ആ വനിത കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുസ്തകത്തിലെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുവായി കാണപ്പെട്ടു. അവൾ അതിലെ ഒരു ഗാനവരി ആസ്വദിക്കുകയായിരുന്നു. ‘Come Thou fount of every blessing’ എന്നു തുടങ്ങുന്നതായിരുന്നു ആ വരികൾ.

അടുത്തിരുന്ന ആ മാനുനോട് തിരിഞ്ഞ് അവളെ ആനന്ദിപ്പിച്ച ആ ഗാനവരികൾ പകു വെച്ചു. ആ പുസ്തകത്തിലെ കവിത ആ വ്യക്തിയെ കാണിച്ച് അവ പരിചിതമായ കവിതയാണോയെന്ന് ആരാഞ്ഞു. അയാൾ പരിഭ്രാന്തനായി അവളുടെ ചോദ്യത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി. എന്നാൽ അവൾ ആ വരികൾ അവൾക്കു നൽകിയ ഹൃദയാനന്ദത്തെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും പറ്റി പറഞ്ഞു വാചാലയായി. അല്പനേരത്തെ നിശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം അയാൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ‘പ്രിയ വനിതേ, അനേകവർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഈ ഗാനവരികൾ രചിച്ച നിർഭാഗ്യനായ മനുഷ്യൻ ഞാൻ തന്നെ. എനിക്ക് അന്നുണ്ടായിരുന്ന അനുഭൂതി ആസ്വദിക്കാനുള്ള ജീവിതസാഹചര്യം ഒരായിരം വട്ടം ഉണ്ടായെങ്കിൽ!”

അന്നു ആ ട്രെയിൻ മുറിയലുണ്ടായിരുന്ന വ്യക്തി റോബർട്ട് റോബിൻസൺ ആയിരുന്നു. മുപ്പതുവർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് അദ്ദേഹം രചിച്ചതായിരുന്നു അത്. 1735 - ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ജനിച്ച റോബിൻസൺ ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു. തന്റെ എട്ടാം വയസ്സിൽ

പിതാവ് മരിച്ചു. മാതാവിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ വളർത്തപ്പെട്ട അദ്ദേഹം ഒരു പട്ടക്കാരനായിത്തീര മെന്നാണ് മാതാവ് ആഗ്രഹിച്ചത്. എന്നാൽ അവരുടെ ദാരിദ്ര്യം തടസ്സമായി. പതിനാലു വയസ്സായപ്പോൾ ലണ്ടനിലെ ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ (Hair dresser) കീഴിൽ പരിശീലനത്തിനയക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ താല്പര്യമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പരാജയപ്പെട്ടു. അധികസമയവും വായനയിൽ കഴിച്ചു. ലണ്ടനിലെ തെരുവുകുട്ടികളുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ട്, തെറ്റായ വഴികളിൽ നയിച്ചു.

17-ാം വയസ്സിൽ തന്റെ ജീവിതത്തെ മുഴുവനായി മാറ്റിയ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. 1752-ൽ അവൻ സ്നേഹിതനോടൊപ്പം ഭാഗ്യം പ്രവചിക്കുന്ന ഒരു വ്യവയെ സമീപിച്ചു. അവരുടെ പ്രവചനം കേട്ട് രസിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. എന്നാൽ റോബിൻസണെപ്പറ്റി അവർ പറഞ്ഞ പ്രവചനം അവനെ ചിന്തിപ്പിച്ചു. അവൻ ഭാവിയിൽ മക്കളെയും കൊച്ചുമക്കളെയും കാണുമെന്നുള്ള വാക്കുകൾ അവന്റെ തെറ്റായ വഴികൾ വെടിയുന്നതിനും ഭാവിയിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ നല്ലവനായി അവനെ സ്മരിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരവും തന്റെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രേരിപ്പിച്ചു. അന്നാളിൽ അവിടെ പ്രസിദ്ധ മെതഡിസ്റ്റ് സുവിശേഷപ്രാസംഗികനായ വൈറ്റ് ഫീൽഡിന്റെ യോഗങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാത്രിയോഗത്തിൽ പോയി താൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് കേൾക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

അന്ന് യോഗത്തിൽ മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ ഫലം കായ്പിൻ (മത്താ. 3) ആധാരമാക്കി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ, പുറമെ നീതിമാന്മാരായി കാണിക്കുകയും ഉള്ളിൽ സർപ്പവിഷംപോലെയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സദുക്യരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും ജീവിതത്തെ തുറന്നു കാണിച്ചു. തത് റോബിൻസണെ തന്റെ ജീവിതവുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചു. അവന്റെ ഉള്ളിൽ അനുപോലെ വചനഭാഗങ്ങൾ തറച്ചു. വചനങ്ങൾ അവനെ പിൻതുടർന്നു. അവൻ കണ്ണീരൊഴുക്കി. മറ്റൊന്നിലും മനസ്സ് മാറാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മൂന്നുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 1755 ഡിസംബറിൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയേറിയ രക്തത്താലുള്ള പൂർണ്ണക്ഷമയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും അനുഭവമുണ്ടായി. തടർച്ചയായി സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിച്ചു. വെസ്പിയുടെ ശുശ്രൂഷകളിൽ ആകൃഷ്ടനായി ഒരു സുവിശേഷപ്രവർത്തകനായി. ക്രമേണ മെതഡിസ്റ്റ്, ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്, സ്വതന്ത്രസഭകൾ എന്നിവയിൽ ശുശ്രൂഷകനായി സേവനം ചെയ്തു.

റോബിൻസൺ ഒരു നല്ല പ്രാസംഗികൻ, മികച്ച എഴുത്തുകാരൻ, പ്രഗത്ഭനായ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്നീ നിലകളിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ഗാനരചനയിലും പാടവും തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. റോബിൻസന്റെ ഏറ്റവും നല്ല ഗാനങ്ങളിലൊന്നാണ് **‘Come Thou fount of every blessing’** എന്ന ഗാനം.

ജീവിതത്തെ പുതുതായി കർത്താവിനായി പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ജീവിതത്തിൽ വിജയം കൈവരിച്ച ആ ജീവിതം നമ്മെയും ഈ വർഷാരംഭത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളെ പുനരർപ്പണം ചെയ്യുന്നതിനാഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

“എൻ മനമെ നീ വീണ്ടും സ്വസ്ഥമായിരിക്ക യഹോവ നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്ത് യഹോവയുടെ മുൻപാകെ നടക്കും.” സങ്കീ.

Circle Prayer List - January 2012

10.01.2012 Tuesday	Mr. P. Sasikumar Mrs. Lizzie Rose Mr. Sajeev Sanal Ros	NRA 93, Observatory Lane Tutors Lane Parottukonam
13.01.2012 Friday	Mr. A. Reghunathan Mr. Sajeev Kumar L.R Wilson	RNRA 6A, Rajeev Nagar Vazhuthacaud, DBRA -65 C Devaswom Board Jn. Lenin Nagar
17.01.2012 Tuesday	Dr. Biju Benjamin Mr. R.J.D. Pratapan Mr. Saju R.L.	MRA 66, Mulavana Charachira Nandavanam
20.01.2012 Friday	Mrs. Ismail Manohar Lal Sam Japa Renjit Dr. Rajmohan	NCRA 100, Nanthencode Peniel, Nalanda Jn. A 143 B, Kanaka Nagar
24.01.2012 Tuesday	Dr. Bright Singh Mr. Joshua Manohar Mrs. Padma Francis	CRA G34, Charachira Bethel, Statue Rd Panachamoodu Lane
27.01.2012 Friday	Er. Varghese Rose Mr. Jasper Daniel Mr. Robert Singh	BRRA 45, Kannamoola BNRA 55 Nalanchira MRA 27, Mannadi Lane
31.01.2012 Tuesday	Mr. Pepster Stanly Mr. C. Selvaraj Mr. P. Christudas	Mathrubhoomi Rd Thirumala Gardens Lower Museum Bains Compound
03.02.2012 Friday	Mr. K. Anil Joy Mr. Bright Singh Mr. Ajith Edward	NRA 68 MNRA 84, Nanthancode CRA F6, Charachira

CSI MATEER MEMORIAL CHURCH

Regular Weekly Programme

Morning Worship (Monday to Saturday) 7.00 a.m

Sunday	Malayalam Service	06.00 a.m
	Tamil Service	07.00 a.m
	Malayalam Service	08.00 a.m
	English Service	10.00 a.m
	Malayalam Service	04.15 p.m
	Sunday School	09.30a.m & 03.00 p.m
	Women's Fellowship	10.00 a.m
	CEYF	10.00 a.m
	BCL Union	11.00 a.m
	JCEF	11.00 a.m
	Choir Practice	11.00 a.m
	Teens Bible Hour	03.00 p.m
	Contemporary Worship (First Sunday)	06.15 p.m
	Bible Class	05.30 p.m
Monday	Vestry Prayer	06.30 p.m
Tuesday	Circle Prayer (3 houses)	06.30 p.m
	Vestry Prayer	07.00 p.m
Wednesday	Gospel Band House Visit	03.30 p.m
	Women's Fellowship	04.30 p.m
Thursday	Senior Citizens' Fellowship	04.30 p.m
	Worship & Witnessing Service	06.15 p.m
Friday	Circle Prayer (3 houses)	06.30 p.m
Saturday	Choir Practice	05.00 p.m
	Preparation Service (First Saturday)	07.00 p.m

"Safe in the arms of Jesus"

First Death Anniversary

Called to Eternal rest on 3-12-2010

In the Cherishing memory of

MR. C. JOHNSON

(Dpty. Chief Accounts Officer (Rtd) K.S.R.T.C)

'Sruthy' Mulavana Road

by

Vasantha Johnson (wife)

Children

J. Christopher Charles- Promilla Christopher

Seleena S. David - Sam David

Sheen Johnson - Bindu Sheen

Grandchildren

Praveena C. John, Renu, Naveen S. David, Nithin S. David, Elita Anna Sheen

Harvest Festival & Fancy Sale Scenes

